

Som født på ny - Kierkegaard og kreativitet

Ved Matias Møl Dalsgaard

- Intro
- Indre eller ydre kreativitet?
- Om Kierkegaards personforståelse
- Fællesskabet eller den enkelte som kreativitetens kilde?
- (Historier fra praksis)

Citat fra *Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift* (1846):

”Den der er Existerende er bestandigt i Vorden; den virkeligen eksisterende subjektive Tænker eftergjør bestandig tænkende denne sin Existents og sætter al sin Tænken i Vorden. Det er hermed som med at have Stii, kun Den har egentlig Stii, der aldrig har noget Færdigt, men hver Gang han begynder »rører Sprogets Vande«, saa det meest dagligdags Udtryk for ham bliver til med nyfødt Oprindelighed” (SKS 7, s. 85)

Citat fra *Enten-Eller* (1843):

”Det Udtryk [’Kend dig selv’ – Indskrift på Apollontemplet i Delfi], er ofte nok blevet gjentaget, og man har deri seet Maalet for hele Menneskets Stræben. Det er ogsaa ganske rigtigt, men dog er det ligesaa vist, at det ikke kan være Maalet, dersom det ikke tillige er begyndelsen. Det ethiske Individ kjender sig selv, men dette Kjendskab er ikke blot en Contemplation [...] det er en Besindelse paa sig selv, der selv er en Handling, og derfor har jeg med Flid brugt det Udtryk: at vælge sig selv, i stedetfor at kjende sig selv” (SKS 3, p. 246).

Citat fra *Journalerne* (1854):

”Af Styrelsen er ethvert Menneske skjenket Eiendommelighed. Livets Betydning skulde saa just være at gennemføre denne Eiendommelighed, styrkes og modnes i de Collisioner, som den maa frembringe med Omverden [...] Al Frelse for et Menneske ligger i at blive Personlighed” (SKS 26, 346-347).